

На основу члана 7. став 1. тачка 2) подтачка (2) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" бр. 124/12, 14/15 и 68/15), Оквирног уговора закљученог између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије о Регионалном програму стамбеног збрињавања од 25.10.2013. године, Уговора о донацији између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије у вези са реализацијом Трећег потпројекта Регионалног програма стамбеног збрињавања од 09.09.2014. године, члана 16. став 1. тачка 2) Одлуке о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу за управљање пројектима у јавном сектору ("Службени гласник РС", број 51/2010, 72/2013, 24/2014, 65/2014, 110/2016 и 26/2017) и члана 53. Правилника о ближем уређивању поступка јавне набавке број: 8015 од 29.12.2015. године, а у складу са Водичем за набавку добара, радова и услуга Банке за развој Савета Европе и Приручником о јавним набавкама одобреним од стране Банке за развој Савета Европе, одлучујући о жалби "Милошевић" доо, Железничка 46, 37000 Крушевац, Р. Србија и "Б.О.С.- Компани" доо, Јасички пут 19, 37000 Крушевац, Р. Србија, које заједнички заступа адвокат Татјана Буља из Београда, на Одлуку о додели уговора број: 5317 од 28.08.2017. године, в.д. директора "Јединице за управљање пројектима у јавном сектору" д.о.о. Београд, Немањина 22-26 (у даљем тексту: "Наручилац"), доноси:

РЕШЕЊЕ

1. Усваја се жалба жалиоца "Милошевић" доо, Железничка 46, 37000 Крушевац, Р. Србија и "Б.О.С.- Компани" доо, Јасички пут 19, 37000 Крушевац, Р. Србија од 06.09.2017. године па се поништава Одлука о додели уговора број: 5317 од 28.08.2017. године и Извештај о евалуацији понуда број: 5271 од 23.08.2017. године.
2. Налаже се Комисији формираној Решењем о формирању комисије за спровођење међународног отвореног поступка набавке грађевинског материјала у оквиру Регионалног програма стамбеног збрињавања у Србији број: 14961 од дана 30. децембра 2016. године, Решењем о измени решења о формирању комисије за спровођење међународног отвореног поступка набавке грађевинског материјала у оквиру Регионалног програма стамбеног збрињавања у Србији број: 4212 од дана 18. јула 2017. године, да у року од 20 дана понови поступак евалуације понуда, о томе сачини извештај о евалуацији и исти достави в.д. директору Наручиоца са предлогом за доношење одговарајуће одлуке.

Образложење

У поступку јавне набавке 302 пакета грађевинског материјала у оквиру Трећег потпројекта Регионалног програма стамбеног збрињавања у Србији, број: RHP-W3-SM/IOP1-2016, укупне процењене вредности **2.623.085,71 ЕУР** без ПДВ-а, понуђач "Милошевић" д.о.о. Крушевац, ул. Железничка бр. 46 и "Б.О.С. – Компани" д.о.о. Крушевац из Крушевца, ул. Јасички ппут бр. 19, доставио је Наручиоцу, преко пуномоћника адвоката Татјане Буље из Београда дана 06.09.2017. године, жалбу на

Одлуку о додели уговора број 5317 од 28.08.2017. године. Жалилац је у жалби оспорио оцену комисије наручиоца да је његова понуда административно неусаглашена са захтевом из тендерског досијеа у смислу техничко-транспортног капацитета. Указује да члан 7. став 1. тачка 58. Закона о безбедности саобраћаја на путевима Републике Србије јасно дефинише носивост као разлику највеће дозвољене масе и масе (празног возила), а што по његовом мишљењу без изузетка важи и за камионе – тегљаче. У односу на разлог за одбијање његове понуде истиче да први камион, рег. ознаке КЅ037-UZ марка ДАФ модел Х430, има највећу дозвољену масу 18.000 кг, масу (празног возила) 7.600 кг, па се простом рачуницом долази до тога да је носивост предметног камиона 10.400 кг или 10,4 тоне, док други камион, рег. ознаке КЅ 078-RP модел ВОЛВО ФХ42, има највећу дозвољену масу 20.000 кг, масу (празног возила) 8.276 кг, па се простом рачуницом долази до тога да је носивост предметног камиона 11.724 кг или 11,724 тоне. У односу на чињеницу да је у саобраћајним дозволама за предметне камионе уписана цифра нула (0) од стране Управе за управне послове МУП, истиче да је чланом 4. обавезног **упуства Управе саобраћајне полиције МУП 03/ бр 223-4/12 од 09.01.2012. године**, да се за камионе тегљаче не уписује податак о носивости возила. Сходно наведеном, сматра да је очигледно да цифра нула није уписана зато што је носивост предметних камиона нула килограма, већ зато што се тај податак према упутству не уписује, а пошто се према системској апликацији за регистрацију морају у поље “носивост” уписати неки податак, МУП у то поље ставља цифру нула. Даље наводи да је Комисија **неосновано и на штету понуђача дала тумачење да се прикључно возило не може поистоветити са камионом**, па с тога носивост прикључних возила није од утицаја на одлуку Комисије. Тврди да није имао амбицију да поистовети прикључно возило са камионом, већ да јасно прикаже наручиоцу да поседује тражене транспортне капацитете тиме што превоз терета може да обавља камионима са полуприколицом који као скуп возила имају знатно већу носивост од минимално захтеване. Истиче да је доказао да има транспортне капацитете којима може знатно ефикасније, економичније и уз мање загађење животне средине да обави посао који је предмет уговора. Сматра да је Комисија требала да цени да се ради о јединственом скупу возила камион/полуприколица који може у једној тури да превезе 25,7т односно 27,2т што је знатно економичније и уз мање загађење животне средине него камионом који има носивост свега две тоне и који би могао у 13 тура да превезе оно што у једној тури може скуп возила који је жалилац као понуђач понудио. Сходно наведеном, Комисија није имала основ да приликом оцене транспортних капацитета понуђача засебно цени карактеристике камиона са једне стране и карактеристике приколица са друге стране, јер су камион и полуприколица један скуп возила према важећем закону, и искључиво се као једно транспортно средство имају ценити. Предње потврђује стручним мишљењима Ауто-мото савеза Србије – Центра за моторна возила и Српског комитета за безбедност саобраћаја, која је доставио у прилогу жалбе. У коначном, истиче да је наручилац доношењем побијане Одлуке повредио начело ефикасности и економичности, начело обезбеђивања конукренције, начело заштите средине, те да није испоштовао критеријум најниже понуђене цене имајући у виду да је разлика у понуђеној цени услуга изабраног понуђача и жалиоца као понуђача 262.139,58 евра у корист жалиоца као понуђача. Предложио је да наручилац донесе одлуку о обустави поступка због неправилности у поступку и спречавања поштене конкуренције, као и због одлуке о додели уговора који није у складу са поузданим финансијским управљањем.

Наручилац је испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа списка предмета формираних у конкретном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

На основу увида извршеног у предметну документацију, Наручилац је констатовала следеће чињенично стање:

Увидом у предметни Тендерски досије, утврђено је да је у истом у делу А Упутство понуђачима, тачка 3.10.2 под б) захтевано да је понуђач дужан да докаже да поседује одговарајући технички капацитет - транспортни капацитет – између осталог и камион минималне носивости 2 тоне, 3 комада, од чега 2 комада у власништву. Испуњеност наведеног услова утврђује се достављањем понуђачевих докумената о власништву ... и потписаном и печатом овереном Изјавом о поседовању/изнајмљивању механизације и опреме за реализацију уговора (Образац 4).

Утврђујући чињенично стање у погледу доказа које је жалилац као понуђач доставио у понуди, увидом у понуду жалиоца као понуђача утврђено је да се у истој, као доказ техничког капацитета налазе: попуњен, потписан од стране овлашћеног лица «Милошевић» доо Крушевац и печатом оверен Образац 4 Део А Тендерске документације – Механизација и опрема, читачи саобраћајних дозвола, уверења Републичког министарства за унутрашње послове и полисе за осигурање од аутоодговорности за механизацију и опрему наведену у обрасцу 4.

Увидом у побијану Одлуку о додели уговора број: 5317 од 28.08.2017. године и Извештај о евалуацији понуда број: 5271 од 23.08.2017. године, утврђено је да је у истима наведено да су чланови са правом гласа Комисије нашли да је у понуди жалиоца као понуђача наведено возило регистарске ознаке КЅ037-UZ, марке ДАФ, модел ХФ430 носивости 0 т, чиме овај понуђач није доказао да испуњава тражени услов да камион има минималну носивост 2 тоне, те да су нашли да је без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари чињеница да је овај понуђач доставио за прикључно возило регистарске ознаке АА-009KS, марке SCHMITZ, модел S 02 55/1500-076 доказ да је исто носивости 25.700 кг (25,7 т). Даље је утврђено да чланови са правом гласа Комисије нашли да је у понуди жалиоца као понуђача наведено возило регистарске ознаке КЅ078-RP, марке ВОЛВО, модел FH 42T носивости 0 т, чиме овај понуђач није доказао да испуњава тражени услов да камион има минималну носивост 2 тоне, те да је без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари чињеница да је овај понуђач доставио за прикључно возило регистарске ознаке АА-050KS, марке SCHMITZ, модел S01 BASE доказ да је исто носивости 27.200 кг (27,2 т). Комисија је закључила да се прикључна возила по својим карактеристикама не могу поистоветити са камионом за који је тражен доказ – минимална носивост 2 тоне.

При оваковом стању ствари, а имајући у виду члан 7. став 1. тачка 58. Закона о безбедности саобраћаја на путевима Републике Србије (“Службени гласник РС”, бр. 41/2009, 53/2010, 101/2011, 32/2013), као и упутство Управе саобраћајне полиције МУП 03/бр 223-4/12 од 09.01.2012. године, Нарачулац налази да је Комисија неправилно и непотпуно утврдила чињенично стање у односу на доказивање испуњености захтеваног услова будући да је жалилац достављеним доказима уз жалбу (мишљењем “АМСС-Центар за моторна возила” д.о.о. број 7375 од 05.08.2017. године и мишљењем Комитета

